

Rocznica urodzin króla Rumunii.

W dniu 20 kwietnia b. r. święcił król rumuński Karol I siedmdziesiąt rocznicę urodzin swoich. Cały

Król Karol bowiem należy do tych niewielu wladców, który całe swe życie i wszystkie siły oddał na usługi kraju i narodu, swoją troskliwością o dobro państwa, swą wielką pracowitością i gorliwością w wypełnianiu obowiązków zdobył też sobie nie tylko wdzięczność poddanych, ale powagę i uznanie w całym świecie.

Karol I wstąpił na tron rumuński w 1866 r., w czasie gdy stosunki wewnętrzne Rumunii przedstawiały smutny obraz rozbicia i rozkładu. Namętne walki polityczne rozmaitych stronnictw, zwalczających się nawzajem, nie pozwalały rozwinąć się ani przemysłowi, ani handlowi, nie pozwalały na uregulowanie całego szeregu najważniejszych spraw ekonomicznych i społecznych.

Król Karol potrafił jednak zaradzić złemu a to dzięki temu, iż stanął ponad wszystkimi partiami i z niezwykłą bezstronnością kierował polityką państwa oraz dzięki temu, że obdarzony był wybitnym talentem organizatorskim.

Zadanie to było tem trudniejsze do spełnienia, że Rumunia podówczas nie była państwem samodzielnym, lecz zawisłem od Turcyi. Dopiero wojna rosyjsko-rumuńsko-turecka w 1877 roku przyniosła Rumunii niezawisłość a w ślad za tem tytuł królestwa. Karol I jest właśnie pierwszym królem odrodzonego państwa.

Odtąd datuje się też szybki i piękny rozwój Rumunii, która dziś należy do państw zamożnych i wysoko pod względem kultury stojących. Zasługa to przede wszystkim króla Karola I i jego małżonki królowej Elżbiety, znanej pod pseudonimem literackim „Carmen Sylva“.

podstawie „fetwy“! („Fetwa“ jest to orzeczenie szejku-ul-islama, najwyższego duchownego muzułmańskiego).

Sułtan, przygnębiony w najwyższym stopniu usłyszana wieścią, zdobył się tylko na odpowiedź: — Stało się nieszczęście!

Następnie wyraził wielkie zaniepokojenie o swe życie, na co jednak otrzymał zapewnienie ze strony

Rocznica urodzin króla Rumunii: Elżbieta (Carmen Sylva), królowa rumuńska.

Rocznica urodzin króla Rumunii: Karol I, król rumuński.

naród złożył w tym dniu sędziwemu monarsze wyrazy hołdu i czci oraz wdzięczności, wznosząc modły do Boga, by zachował mu życie i zdrowie na długie jeszcze lata.

Z ostatnich walk nad Bosforem: Hodża wzywa ludność do „wojny świętej“.

Detronizacja Abdul-Hamida.

W dniu 26-go kwietnia stało się wreszcie to, czego spodziewano się lada chwila ostatnimi dniami. Abdul Hamid został zdetronizowany przez Zgromadzenie narodowe, w które przemienił się parlament turecki. Odnośna uchwała zapadła w Zgromadzeniu olbrzymią większością głosów, a pierwszą wiadomość o niej zawiadził Abdul Hamidowi Mahmed Szeftet-basza, obecny *generalissimus* wojsk w stolicy zgromadzonych z ramienia komitetu młodotureckiego.

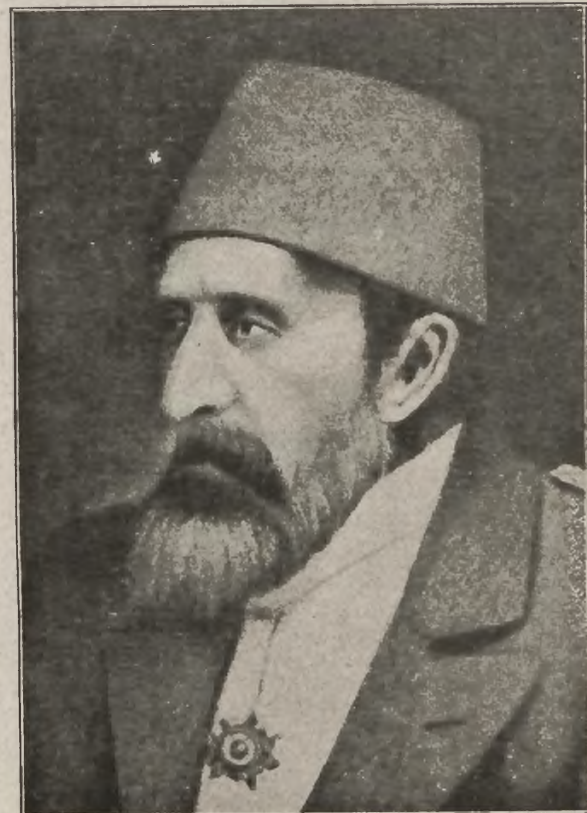
Nazajutrz, tj. 27 kwietnia, Zgromadzenie wysłało w tym samym celu do Ildiz-kiosku deputację złożoną z dwóch deputowanych i dwóch senatorów. Przywódca deputacji, Essad-basza, odezwał się do Abdul Hamida w te słowa:

— Naród detronizował cię na

członków deputacji, że pozostaje ono pod ochroną narodu. Dalej przedstawił on życzenia co do swego przyszłego miejsca zamieszkania i wyznaczeniu mu odpowiedniej listy cywilnej, naco jednak odpowiedziano mu, że deputacja w tym kierunku nie otrzymała wcale instrukcji.

Ze Abdul Hamid ma uzasadnione powody obawiać się o swe życie, wnioskować stąd można, iż w „fetwie“, o której mowa, miał zapasć wyrok na niego, opiewający na karę śmierci przez ścięcie.

Skoro formalność zawiadomienia Abdul Hamida została załatwiona, rozległo się o godz. 2½ popołudniu 101 wystrzałów, zwiastujących wstąpienie na tron nowego sułtana, którym został brat młodszy Abdul Hamida, książę Mohmed Reszad, przybrawszy imię Mahomeda V. Nowy sułtan liczy obecnie lat 64 i jest synem sułtana Abdul Medżyda, zmarłego w 1861 roku. Abdul Hamid więził go od czasu swe-

Detronizacja Abdul-Hamida: Abdul-Hamid II, zdetronizowany sułtan turecki.